

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 35C/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122200954
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kordošová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122200954.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Janou Kordošovou v spore medzi stranami žalobcu: Sociálna poisťovňa, ústredie, 29. augusta 8-10, Bratislava, pobočka Trnava, VI. Clementisa 24/A, Trnava, IČO: 30807484, a žalovaného: Tate & Lyle Boleraz, s.r.o., Boleráz, IČO: 31411011, zast. advokátkou: JUDr. Laura Bíróová, Klincová 37/B, Bratislava, o zaplatenie 6.790,49 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5.291,84 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.
- III. Žalobcovi, ktorý má nárok na náhradu trov konania, sa trovy konania nepriznávajú.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 17.2.2022 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 6.790,49 eur titulom nároku na náhradu škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť výplatou dávok z dôchodkového poistenia poistencovi žalobcu a zároveň zamestnancovi žalovaného B. V. formou invalidného dôchodku za obdobie od 5.9.2018 do 4.9.2020 podľa ustálenej miery jeho zavinenia pri vzniku škody spôsobenej mu dňa 6.9.2012 registrovaným pracovným úrazom.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že miera zavinenia žalovaného bola ustálená rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 14C/191/2014-592 z 11.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/62/2020 z 28.7.2021 v rozsahu 75% a v tomto rozsahu si uplatnil aj nárok na náhradu škody z vyplatených dávok. Tiež tvrdil, že Inšpektorát práce Trnava na základe Protokolu zo dňa 25.10.2012, č. D.-XX-XX-X.X/P-JX-XX v spojení s Dodatkom č.1 k nemu zo dňa 22.1.2013 preskúmaval pracovnú zmluvu pána B. V. zo dňa 1.4.1996, dohodu o zmene pracovných podmienok zo dňa 1.7.2007 v spojitosti s pracovnou a kvalifikačnou charakteristikou zo dňa 1.5.2011 a pracovný úraz zo dňa 6.9.2012, na základe čoho bol žalovaný uznaný vinným z nedodržania povinnosti uvedenej v § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z.z. v nadväznosti na § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 a na Prílohu č. 1 bod 2.12. NV SR č. 392/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov, čím spôsobil poistencovi žalobcu, poškodenému B.ovi V., nar. XX.XX.XXXX, zranenia, na základe ktorých menovanému vznikol nárok na výplatu dávok z dôchodkového poistenia formou invalidného dôchodku od septembra 2013 doposiaľ. Za obdobie od 5.9.2018 do 4.9.2019 vyplatil žalobca poškodenému dávky dôchodkového poistenia vo forme invalidného dôchodku v celkovej výške 4.464,10 eur (75% z toho je 3.348,08 eur) a za obdobie od 5.9.2019 do 4.9.2020 vo výške 4.589,88 eur (75% z toho je 3.442,41 eur). Spolu vyplatená suma dôchodkových dávok vo forme invalidného dôchodku činí 9.053,98 eur (75% z toho je žalobou uplatnená suma 6.790,49 eur). Právne žalobu odôvodnil poukazom na § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších

predpisov a protiprávnosť konania mal za preukázanú vyššie označenými rozsudkami trnavských súdov, právoplatných 14.9.2021. Vzhľadom na uvedené skutočnosti výzvou č. 6/0263/2014 zo dňa 19.11.2019 vyzval žalobca žalovaného na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť mu vyplatené dávky dôchodkového poistenia vo forme invalidného dôchodku za obdobie od 5.9.2018 do 4.9.2019 v tom čase ešte v celkovej výške 4.464,10 eur a výzvou č. 7/0263/2014 zo dňa 5.11.2020 za obdobie od 5.9.2019 do 4.9.2020 v celkovej výške 4.589,88 eur. Do dnešného dňa škoda nebola uhradená.

3. Na preukázanie tvrdení žalobca označil a založil do spisu tieto dôkazy: Protokol Inšpektorátu práce Trnava zo šetrenia závažného pracovného úrazu č.: D.-XX-XX-X.X/P-JX-XX z 25.10.2012 v spojení s Dodatkom č. 1 z 22.1.2013, Záznam o registrovanom pracovnom úraze, rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 14C/191/2014-592 z 11.6.2020, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/62/2020 z 28.7.2021, výzva Sociálnej poisťovne č. 6/0263/2014 z 19.11.2019 s doručenkou s dátumom prevzatia žalovaným 25.11.2019, výzva Sociálnej poisťovne č. 7/0263/2014 z 5.11.2020 s doručenkou s dátumom prevzatia žalovaným 13.11.2020, potvrdenie o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia za 5.9.2018 až 4.9.2019 z 18.10.2019 s rozpisom, potvrdenie o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia za 5.9.2019 až 4.9.2020 zo 4.11.2020 s rozpisom.

4. V skrátenej konaní vydal súd platobný rozkaz č. k. 35C/11/2022-63 dňa 7.3.2022, ale tento sa zrušil z dôvodu žalovaným podaného odporu, v ktorom namietal premlčanie časti nároku žalobcu a navrhol, aby v tejto časti o zaplatenie 1.498,69 eur súd žalobu zamietol. Uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 14C/191/2014 bola ustálená miera zavinenia poškodeného vo výške 25% a žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie náhrady škody vo výške rovnajúcej sa 75% žalobcom uplatneného nároku (nemocenského vyplateného poškodenému B. V. žalobcom). Poukázal na ustanovenie § 238 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. upravujúce premlčanie, že subjektívna doba sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď Sociálna poisťovňa zistila, že dávky boli vyplatené v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb a keď sa dozvedela o tom, kto za vznik škody zodpovedá, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa vyplatenia dávok. Žalobca zistil, že dávky boli vyplatené v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného a o tom, že za vznik škody zodpovedá žalovaný na základe protokolu Inšpektorátu práce Trnava z 25.10.2012 a Dodatku č. 1 k nemu z 22.1.2013. Vedomosť o tejto skutočnosti nadobudol žalobca najneskôr 10.4.2014, o čom svedčí výzva č. 1 zo dňa 10.4.2014, ktorá bola prílohou v poradí prvej žaloby žalobcu voči žalovanému zo dňa 11.7.2014 v konaní pod sp. zn. 14C/191/2014. Po výzve č. 1 nasledovali ďalšie výzvy adresované žalovanému; pričom predmetného konania sa týkajú výzvy z 19.11.2019 a 5.11.2020. Subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu škody titulom dávok vyplatených za obdobie od 5.9.2018 do 16.2.2019 podľa žalovaného márne uplynula, nakoľko žaloba bola podaná až 17.2.2022 a je bez právneho významu, že v tento deň ešte neuplynula objektívna desaťročná premlčacia doba, lebo na premlčanie práva stačí uplynutie ktorejkoľvek z nich. Nepremličaná časť nároku uplatneného žalobcom výzvami č. 6/0263/2014 z 19.11.2019 a č. 7/0263/2014 z 5.11.2020 predstavuje sumu 7.055,73 eur (ako rozdiel súm 9.053,98 eur a premlčaných 1.998,25 eur). Na základe vyššie uvedeného žalovaný tvrdil, že súd môže žalobe vyhovieť len v časti o zaplatenie sumy maximálne 5.291,80 eur ako 75% z nepremličaného nároku. Miera zavinenia žalovaného je podľa neho iba vo výške 30%, takže nárok žalobcu uznáva ako oprávnený len čo do sumy 2.116,72 eur (30% zo 7.055,73 eur). Navyše, žalobca doposiaľ nevyzval žalovaného na úhradu žalovanej sumy vo výške 6.790,49 eur.

5. Žalobca v replike reagoval tak, že jeho nárok premlčaný nie je, lebo plynutie premlčacej doby sa pretrhlo žalobou v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 11C/14/2021, kde si žalobca uplatnil totožný nárok a ktoré skončilo jeho zastavením. Bezprostredne potom bola podaná nová žaloba, teda sa riadne pokračovalo v konaní. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa podľa žalobcu viaže až na rozhodnutie súdu o miere zavinenia žalovaného, lebo toto rozhodnutie prelomilo výsledky šetrenia príčin pracovného úrazu zo strany inšpektorátu, od ktorého záverov žalovaný vyvodzuje začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby žalobcu. Svoj nárok teda považoval žalobca za dôvodný v celom rozsahu.

6. V duplike žalovaný zhrnul svoje argumenty, poukázal na § 112 Občianskeho zákonníka, že premlčacia doba neplynie, ak veriteľ v rámci premlčacej doby uplatní právo na súde a v začatom konaní riadne pokračuje. Žalobca v konaní vedenom pod sp.zn. 11C/14/2021 riadne nepokračoval, konanie bolo zastavené. Spočívanie premlčacej doby od podania žaloby dňa 11.3.2021 sa mohlo vzťahovať výlučne na konanie pod sp. zn. 11C/14/2021 a výlučne v prípade, ak by žalobca v konaní riadne pokračoval. Otázkou premlčania nároku žalobcu sa zaoberal tunajší súd aj v konaní vedenom pod sp. zn.

28Cb/202/2017 o rovnakom nároku medzi totožnými stranami, len za odlišné obdobie, keď skonštatoval, že právo na náhradu škody podľa § 238 ods. 5 zákona o sociálnom poistení sa premlčí uplynutím subjektívnej premlčacej doby bez ohľadu na druhú objektívnu premlčaciu dobu, ktorá ešte neuplynula.

7. Súd vo veci pojednával dňa 24.10.2022 a rozhodol, predtým si vypočul prednesy strán sporu, oboznámil sa s obsahom predložených listinných dôkazov a zistil nižšie opísaný stav veci.

8. Z Protokolu Inšpektorátu práce Trnava zo šetrenia závažného pracovného úrazu č.: D.-XX-XX-X.X/P-JX-XX z 25.10.2012 mal súd za preukázané, že dňa 6.9.2012 B. V. ako zmenový majster realizoval práce zadané mu jeho nadriadeným zamestnancom menom J. G.. Medzi prioritami bolo aj skontrolovanie sítiok a výmena rezínov v zariadení STD CSEP, bunka A1. B. V. ako zmenový majster určil na túto prácu zamestnanca P. U., pričom prácu na výmene rezínu v bunke vykonávali striedavo asi v 20 minútových intervaloch. Okolo 19.00 hodiny bola ukončená práca na odčerpání rezínu z bunky a B. V. z dvojitého rebríka pomocou baterky skontroloval stav bunky a ochranných sítiok cez odmontovaný vrchný kryt bunky. Po vykonaní kontroly B. V. začal zostupovať z rebríka pričom sa nedá dostatočne identifikovať podstata stavu (náhle zovretie dvojitého rebríka) a okolností, v dôsledku ktorých spadol na podlahu z výšky približne 1,5 až 2,0 m s dopadom na chrbát. Pri páde utrpel tržné rany na hlave a zlomeninu prvého driekového stavca. Z protokolu Inšpektorátu práce ďalej vyplýva, že v príčinnej súvislosti s udalosťou neboli zo strany postihnutého B. V. zistené nedostatky. V príčinnej súvislosti s udalosťou zistili nedostatky na strane zamestnávateľa, a to porušenie povinnosti zamestnávateľa v tom, že nedostatočne zabezpečil pracovisko na výmenu rezínov v bunke A1 na zariadení STD CSEP ochranným zariadením, čím nevytvoril bezpečné pracovné podmienky. Určený pracovný prostriedok - dvojité rebríky, nebolo možné v stiesnených priestorových podmienkach zariadenia použiť v bezpečnej polohe tak, aby bol zaistený v úplnom rozovretí, čím by bola eliminovaná jeho nestabilita. Inšpektor nariadil zamestnávateľovi odstrániť zistený nedostatok tak, aby bola trvale zaistená bezpečnosť zamestnancov pri vykonávaní nevyhnutných prác na všetkých zariadeniach STD CSEP aplikovaním vhodného ochranného zariadenia. Dodatkom č. 1 zo dňa 22.1.2013 mal súd za preukázané, že sa zmenila klasifikácia pracovného úrazu v protokole z 25.10.2012 z ťažkej ujmy na zdraví na registrovaný pracovný úraz.

9. Z rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 14C/191/2014-592 z 11.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/62/2020 z 28.7.2021, právoplatnými 14.9.2021 vyplýva, že miera zavinenia žalovaného ako zamestnávateľa pri vzniku škody v súvislosti s pracovným úrazom zamestnanca B. V. zo dňa 6.9.2012 bola ustálená v rozsahu 75% a v tomto rozsahu zodpovedá žalovaný za náhradu škody, ktorá vznikla žalobcovi vyplatením dávok tomuto zamestnancovi.

10. Z Potvrdení o výške dávok dôchodkového poistenia vyplatených Sociálnou poisťovňou za obdobie od 5.9.2018 do 4.9.2019 z 18.10.2019 s rozpisom a od 5.9.2019 do 4.9.2020 zo 4.11.2020 s rozpisom vyplýva, že B. V. bol za obdobie 5.9.2018 až 4.9.2019 vyplatný invalidný dôchodok vo výške 4.464,10 eur a za obdobie 5.9.2019 až 4.9.2020 vo výške 4.589,88 eur.

11. Výzvou Sociálnej poisťovne č. 6/0263/2014 z 19.11.2019 bolo preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie náhrady škody vo výške 4.464,10 eur do 15 dní od doručenia výzvy, pričom z pripojenej doručky vyplýva, že žalovaný ju prevzal dňa 25.11.2019. Výzvou Sociálnej poisťovne č. 7/0263/2014 z 5.11.2020 bolo preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie náhrady škody vo výške 4.589,88 eur do 15 dní od doručenia výzvy, pričom z pripojenej doručky vyplýva, že žalovaný ju prevzal dňa 13.11.2020.

12. Zástupkyňa žalobcu v rámci prednesu na pojednávaní trvala na podanom návrhu na náhradu škody vo výške 6.790,49 eur ako aj na obsahu repliky. Zopakovala, že nárok si uplatňuje v zmysle § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., podľa ktorého má žalobca voči tretím osobám právo na náhradu škody, ktorá vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Miera zavinenia žalovaného bola ustálená na základe rozsudku Okresného súdu Trnava v konaní 14C/191/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/62/2020. Zástupkyňa žalovaného sa v prednese pridrižovala písomných vyjadrení obsiahnutých v odpore a duplike, kde vzniesla námietku premlčania dávok vyplatených žalobcom poisťencovi za obdobie od 5.9.2018 do 16.2.2019 z dôvodu, že žaloba bola podaná až 17.2.2022. Žalovaný mal za to, že súd môže žalobe vyhovieť len v časti o zaplatenie 5.291,80 eur a vo zvyšku navrhol žalobu zamietnuť.

13. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požiadavka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone. Podľa § 420 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti (1). Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá (2). Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil (3). Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

14. Podľa § 238 ods. 1, 5 a 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok (1). Právo Sociálnej poisťovne voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď Sociálna poisťovňa zistila, že dávky boli vyplatené v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb, a keď sa dozvedela o tom, kto za vznik škody zodpovedá, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa vyplatenia dávok (5). Právo na náhradu škody podľa odseku 1 uplatňuje Sociálna poisťovňa v súdnom konaní podľa osobitného predpisu - Civilný sporový poriadok (6).

15. Súd vec právne posúdil podľa citovaných ustanovení ako záväzok žalovaného voči žalobcovi zo spôsobenej škody vzniknutej výplatom dávok z dôchodkového poistenia v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, ktorý nárok si uplatnil žalobca v tomto konaní podľa § 238 ods. 6 zákona o sociálnom poistení žalobou doručenou súdu 17.2.2022. Podľa § 238 ods. 5 zákona o sociálnom poistení súd posudzoval plynutie subjektívnej 3ročnej a objektívnej 10ročnej premlčacej doby, ktoré sú od seba nezávislé pokiaľ sa týka začiatku, konca i priebehu ich plynutia.

16. Podľa § 194 Civilného sporového poriadku, otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť (ods. 1). Ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia (ods. 2). Keďže v skutkovo totožnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/191/2014 bola vec právoplatne rozhodnutá rozsudkom č.k. 14C/191/2014-592 zo dňa 11.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/62/2020 zo dňa 28.7.2021, kde sa ustálila miera zavinenia žalovaného pri vzniku škody pracovným úrazom v rozsahu 75%, súd z týchto záverov vychádzal aj v predmetnom konaní, kde sa rieši rozhodné obdobie od 5.9.2018 do 4.9.2020.

17. Zákoným predpokladom vzniku nároku Sociálnej poisťovne podľa ustanovenia § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je, že poisťovňa uhradila svojmu poistencovi dávky dôchodkového poistenia, ktoré boli poskytnuté a vyplatené ako následok zavineného protiprávneho konania tretej osoby. Tretia osoba má povinnosť nahradiť poskytnuté dávky Sociálnej poisťovni len v takom rozsahu, v akom je jej zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti s poskytnutými dávkami, na ktoré poistencovi vznikol nárok v dôsledku tohto konania.

18. Žalobca Sociálna poisťovňa sa žalobou v tomto konaní domáhala voči žalovanému náhrady škody vzniknutej v súvislosti s registrovaným pracovným úrazom B. V. (zamestnanca žalovaného a zároveň poistenca žalobcu) dňa 6.9.2012 v zmysle ustálenej miery zavinenia žalovaného v rozsahu 75% v konaní pred tunajším súdom pod sp.zn. XXC/XXX/XXXX, ktorá škoda žalobcovi vznikla výplatom dávok dôchodkového poistenia poistencovi formou invalidného dôchodku za obdobie od 5.9.2018 do 4.9.2019 celkovo v sume 4.464,10 eur a za obdobie od 5.9.2019 do 4.9.2020 celkovo v sume 4.589,88 eur. Súd mal v konaní nesporne preukázané, že spolu boli vyplatené dávky vo výške 9.053,98 eur, z toho 75% bol žalobou uplatnený nárok 6.790,49 eur. Nárok požadovaný žalobcom za obdobie od 5.9.2019 do 4.9.2020 považoval súd za dôvodný v celom uplatnenom rozsahu, t.j. 75% z celkovo vyplatených 4.589,88 eur, čo činí 3.442,41 eur. Od 6.3.2019 do 4.9.2019 bolo vyplatených podľa rozpisu z č.l. 56

spisu $375,10 \times 5 + 362,61 = 2.238,11$ eur a alikvotná časť za obdobie od 17.2.2019 do 5.3.2019 vo výške 227,80 eur ($375,10 : 28$ dní = $13,4 \times 17$ nepremličaných dní = 227,8) spolu 2.465,91 eur a z toho 75% je 1.849,43 eur. Suma zodpovedajúca miere zavinenia žalovaného za obdobie 5.9.2019 až 4.9.2020 je 3.442,41 eur a za obdobie 17.2.2019 až 4.9.2019 je 1.849,43 eur, spolu to predstavuje súdom priznaný nárok vo výške 5.291,84 eur. Výpočet tohto nároku súdom je nepremličaný a zaokrúhlený; žalovaný v odpore počítal premličaný nárok a nezaokrúhľoval, čo vysvetľuje minimálny rozdiel v stotinách eura vo výpočtoch súdu a žalovaného.

19. Nesporné boli tvrdenia strán sporu, že dňa 6.9.2012 došlo k pracovnému úrazu poistenca žalobcu B. V. u jeho zamestnávateľa, ktorým bol žalovaný; že rozsah miery zavinenia žalovaného bol právoplatným rozsudkom ustálený na 75%; že žalobca vyplatil dávky dôchodkového poistenia B. V. formou invalidného dôchodku od 5.9.2018 do 4.9.2020 celkovo vo výške 9.053,98 eur; že škoda žalobcovi za obdobie od 17.2.2019 do 4.9.2020 nebola doposiaľ žalovaným uhradená; že rovnaký nárok si žalobca uplatnil v konaní na tunajšom súde pod sp.zn. 11C/14/2021 a toto konanie bolo zastavené právoplatne dňa 20.1.2022. Nesporné medzi stranami tiež bolo skutkové zistenie, že žalobca vyzval prvýkrát dňa 10.4.2014 žalovaného na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti uhradiť škodu vzniknutú výplatou nemocenských, dôchodkových a úrazových dávok v dôsledku jeho zavineného protiprávneho konania v súvislosti s pracovným úrazom zo dňa 6.9.2012.

20. Sporná bola otázka premličania časti nároku, začiatok plynutia subjektívnej premličacej doby a jej spočítanie, keď žalovaný vo vznesenej námietke premličania tvrdil, že žalobca nadobudol vedomosť o zavinenom protiprávnom konaní žalovaného a jeho zodpovednosti z protokolu Inšpektorátu práce Trnava z 25.10.2012 v spojení s Dodatkom č. 1 z 22.1.2013, o ktorom sa dozvedel najneskôr dňa 10.4.2014, kedy vyhotovil výzvu č. 1 adresovanú žalovanému na dobrovoľné plnenie, ktorá skutočnosť má vplyv na začiatok plynutia subjektívnej premličacej doby. Žalobca toto skutkové tvrdenie poprel a uviedol argumenty, pre ktoré mal za to, že k premličaniu nároku nedošlo; poukázal na pretrhnutie plynutia premličacej doby a odlišnú dobu jej plynutia. Tento deň vyhotovenia výzvy č. 1 žalobcom dňa 10.4.2014 aj podľa názoru súdu najneskôr žalobca nadobudol vedomosť o zavinenom protiprávnom konaní žalovaného a výplatou tej ktorej dávky preto začínala plynúť subjektívna 3ročná premličacia doba, v tomto prípade dňom 5.9.2018 a pre dávky vyplatené do 16.2.2019 uplynula pred podaním žaloby. Preto v tejto časti súd nepovažoval žalobu za dôvodnú a zamietol ju.

21. Žalobca tvrdil, že rozhodnutie súdu, právoplatné dňa 14.9.2021, ktorým bola určená miera zavinenia žalovaného „prelomilo“ výsledky šetrenia príčin pracovného úrazu vykonaného Inšpektorátom práce Trnava, od výsledkov ktorého žalovaný vyvodzuje začiatok plynutia subjektívnej premličacej doby žalobcu. Žalobca na jednej strane argumentoval tým, že dňom 11.3.2021 (podaním žaloby v konaní pod sp.zn. 11C/14/2021) došlo k pretrhnutiu plynutia subjektívnej premličacej doby ohľadom náhrady škody uplatnenej v tomto konaní, keď zároveň tvrdil, že až právoplatné rozhodnutie súdu dňom 14.9.2021 prelomilo výsledky šetrenia Inšpektorátu práce Trnava, od výsledkov ktorého vyvodil žalovaný začiatok plynutia subjektívnej premličacej doby žalobcu, teda podľa tvrdenia žalobcu došlo k pretrhnutiu plynutia premličacej doby (11.3.2021) skôr ako k začatiu jej plynutia (14.9.2021), čo je nemožné. Premličacia doba podľa žalobcu naďalej spočívala aj po zastavení konania vedeného pod sp.zn. 11C/14/2021 právoplatne dňa 20.1.2022, nakoľko bezprostredne potom bola podaná nová žaloba dňa 17.2.2022. K tomuto súd poznamenáva, že až novou žalobou v konaní pod sp.zn. 35C/11/2022 znova začala spočívať premličacia doba, avšak iba vo vzťahu k nárokom vzniknutým 3 roky spätne od doručenia žaloby na súd dňa 17.2.2022. Súd považuje za irelevantné aký bol priebeh napokon právoplatne zastaveného konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 11C/14/2021. Tiež sa nestotožnil s argumentom žalobcu o „prelomení“ výsledkov šetrenia príčin pracovného úrazu Inšpektorátom práce v rozsudku tunajšieho súdu právoplatnom dňa 14.9.2021, ktorý určoval mieru zavinenia žalovaného v rozsahu 75%, a teda mal vplyv na výšku nároku na náhradu škody, nie na vedomosť žalobcu o zavinení žalovaného, ktorá vedomosť bola jedným z určujúcich predpokladov pre začiatok plynutia subjektívnej premličacej doby žalobcu a bola zrejma už z obsahu výzvy č. 1 zo dňa 10.4.2014.

22. Podľa § 232 ods. 3 CSP je lehota na plnenie tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Podľa prvej vety tohto ustanovenia zaviazal súd žalovaného na splnenie povinnosti žalobcovi v lehote 3 dní počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia, lebo žiadny dôvod na určenie dlhšej lehoty nevzhliadol.

23. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci (1). Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (2). Podľa článku 17 základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

24. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP). O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 1, 2 CSP).

25. Týmto rozhodnutím sa končí konanie, preto sa podľa § 262 ods. 1 CSP rozhoduje tiež o nároku na náhradu trov konania. Vzhľadom na čiastočný úspech strán v spore, keď žalobcovi bola zo sumy 6.790,49 eur priznaná suma 5.291,84 eur (lebo v časti 1.498,65 eur bola úspešne vznesená námietka premičania žalovaným), z čoho vyplýva úspech žalobcu 77,93 % a jeho neúspech 22,07 %, a teda čistý úspech žalobcu predstavuje 55,86 %, mal by nárok na náhradu trov voči protistrane podľa § 255 ods. 1 CSP v tomto rozsahu, trovy mu však súd nepriznal, lebo mu v konaní žiadne nevznikli (nebol právne zastúpený, neplatil súdny poplatok pre zákonné oslobodenie, ani si žiadne trovy v tomto konaní neuplatnil), takže súd zároveň rozhodol aj o výške trov podľa § 262 ods. 2 CSP s poukazom na princípy hospodárnosti a racionálneho zákonodarcu upravené vo vyššie citovaných článkoch ako princípy, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať na tunajšom súde v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie. V odvolaní sa uvedú všeobecné náležitosti podania: a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, f) spisová značka, a tiež osobitné náležitosti: g) proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje, h) v akom rozsahu sa napáda, i) z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne - odvolacie dôvody, j) čoho sa odvolateľ domáha - odvolací návrh (§ 127 ods. 1, 2 a § 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.